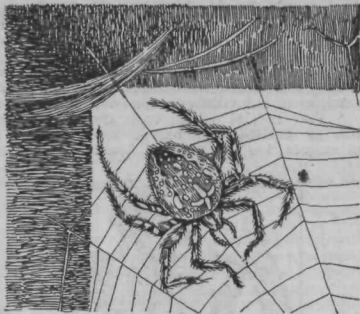

republike, je bil jetnik nemškega vojvode. Bil je zaprt v Utrehtu in je spisal o teh živalcah debelo knjigo. Opazoval je pajke, ki jih je bilo na stotine v njegovi celici, in je napravil o teh čudnih tovariših posebne zapiske. Med drugim trdi tudi, da so te živalce najboljši in najzanesljivejši vremenski preroki.

Da jedo pajki iz roke, trdi v svojih zapiskih tudi neki vrvar iz Pariza, ki je poleg vrvi pletel tudi nogavice iz pajkovih mrež. V ta namen je imel v svojem stanovanju preko tisoč pajkov-križavcev. Kadar je stopil v sobo s skledo, polno muh, da bi nakrmil svoje domače živalce, so se spustili pajki po nitkah s stropa, si poiskali mastno mušjo pečenko in zlezli zopet v svoja skrivališča. Naš vrvar pa gotovo ni izgotovil mnogo takih lepih nogavic — za en funt svile iz pajčevin je namreč potrebna zbirka 700.000 živih križavcev.

Legenda pripoveduje, da je rešil nekoč pajek celo življenje človeku. Friderik Vesliki, nemški kralj, je običajno zajtrkoval skodelico čokolade. Ko je bil nekoč poklican od mize, je našel, ko se je vrnil, v skodelici debelega pajka. Zato je zlił čokolado v posodo, iz katere so jedli njegovi psi. Vsi psi pa so dobili krče in so po par minutah žalostno poginili. Čokolado je zastrupil dvorni kuhar, ki je bil podkupljen od vladarjevih neprijateljev.

Sicer je to le pripovedka — toda iz vseh dogodbic lahko izprevidimo, da ne smemo biti sovražni tem nedolžnim živalcam, ki ne storijo nikomur nič žalega, ki tudi ne grizejo, kakor premnogi na- pačno trdijo, temveč nam kvečjemu koristijo, recimo v hlevih, v shrambah, ker se hranijo samo z nadležnimi muhami in z drugim mrčesom. Ne bojte se jih torej!

Pajek mrežo je razpel . . .

*Pajek mrežo je razpel,
da bi vanjo muho vjel;
po nesreči pa sem jaz
prišel malo ko pajku v vas.*

*To jo revež je pobiral,
ko sem mrežo mu razdiral;
dolgokračnež se je bal,
da na zemljo bi ne pal.*

*Kdor v nesrečo zapeljuje,
večkrat se mu to zgodi;
kadar padca pričakuje,
komaj sam mu ubeži . . .*

Fr. Ločniškar.